

Den amerikanske Landmands Fremtidsudsigter.
(Efter "Norden" fra N. Y. Times.)

For 1860 drev det amerikanske Jolk hovedsageligt paa Landbrug, og i Fabriker arbejdede med et rundt Tal kun 1,311,000 Personer, der ligesom Landmændene var usprotektede (ingen egentlig Værkstedslovgivning var vedtaget for at stimulere Industrien). Da var der intet stort Antal af rige Mænd.

Daglønnen var ikke høj, men til Gjengæld var Skatterne lave og Lønsmidler meget billige. Gang paa Gang for 1861 fik Fabrikkerne bevæget Kongressen til at vedtage Love, der beskytter deres Industri, og ligesaa ofte fremtvang Landmændene en Ophevelse af denne Klasselovgivning. Da boede de mest intelligente Landmænd i Sydstaterne, og de forudfåa, hvad det protektive, konkurransen udelukkende, System vilde føre til for Landet. De fremholdt, at det amerikanske Landbrug ikke kunde blive "beskyttet", da dets Overskud nødvendigvis maatte sælges i Europa i Konkurrans med de Landbrugsprodukter, som fra hele Verden sendtes til Markedet. Og skulde den amerikanske Landmand med Held optage Konkurransen, maatte han ogsaa faa Lov til at købe sine Varer paa det billigste Marked. De paastaa endvidere, at Transportomkostningerne til og fra de amerikanske Landbrugsdistrikter, maatte han ogsaa faa Lov til at købe sine Varer paa det billigste Marked. De paastaa endvidere, at Transportomkostningerne til og fra de amerikanske Landbrugsdistrikter, maatte han ogsaa faa Lov til at købe sine Varer paa det billigste Marked. De paastaa endvidere, at Transportomkostningerne til og fra de amerikanske Landbrugsdistrikter, maatte han ogsaa faa Lov til at købe sine Varer paa det billigste Marked.

Man foreskaffede Farmerne, at de høje Priser, som de fik for sine Produkter efter Borgkrigens Slutning, skrev sig fra den Efterfølgelse, der kom fra den beskyttede Fabrikvare.

Man foreskaffede Farmerne, at de høje Priser, som de fik for sine Produkter efter Borgkrigens Slutning, skrev sig fra den Efterfølgelse, der kom fra den beskyttede Fabrikvare. Man foreskaffede Farmerne, at de høje Priser, som de fik for sine Produkter efter Borgkrigens Slutning, skrev sig fra den Efterfølgelse, der kom fra den beskyttede Fabrikvare.

Man foreskaffede Farmerne, at de høje Priser, som de fik for sine Produkter efter Borgkrigens Slutning, skrev sig fra den Efterfølgelse, der kom fra den beskyttede Fabrikvare.

et betyngtet med Obligationer, og Gjæld har de paa sine Redskaber. De har Regnskabsbøger, der af Skræbnefoagre Tal, der viser, at den amerikanske Landmands Fortjeneste næsten er forsvunden. De har mistet sin ledende politiske Stilling og betragtes som en Klasse idag med dyb Foragt af de Typer, som røvede dem. Og Fabrikkerne samt deres allierede, Transporikorporationerne, ejer Nationens Kapital og kontrollerer Nationens Politikk. De ejer i Virkeligheden alt det behæftede Land, og Farmerne, som dyrker det, er deres Leilendinger.

I de sidste 22 Aar har Toldindtægterne aarlig i Gjennemsnit beløbet sig til 190 Millioner Dollars eller for hele den Periode ca. 3900 Millioner. I samme Periode har de amerikanske Fabrikkerne produceret Varer for ca. 80,000 Millioner. Den gjennemsnitlige Protektion har i hele denne Periode været ca. 47 Procent. Med andre Ord: For at indkassere i Told 3900 Millioner, har det amerikanske Jolk i nævnte Periode betalt til Fabrikkerne 24,000 Millioner. Og de betaler idag omtrent 1400 Millioner om Aaret mere for de Varer, de forbruger, end de vilde betale, hvis der ingen Handelshindringer var. Og forrige Aar løb Toldindtægterne op til 217 Millioner. Kan man da undre sig over, at Fabrikdistrikterne stadig bliver rigere, medens den agerdyrkende Klasse mere og mere forarmes? Paa min Pult ligger en Nois, der udgives i det County, hvor mit Hjem er, hinsides Missourifloden. Denne Nois indeholder en Liste over Landejendomme, der overføres tilfals, fordi Skatterne for 1887 ikke er blevne betalte. Denne Liste fylde fem hele Spalter. Og alt Jarmland i Missouripudalen vil blive solgt for Skatterne eller for at klare de Skatteforpligtelser, som hviler paa Ejendommene, der som Fabrikkerne og Transporikorporationerne fremdeles skal faa Lov til at røve Jolket.

Det kan vel være, at denne Skildring er noget ensidig, men at de urimelige høje Toldsatser i høj Grad har skadet de sydlige og vestlige Stater, er sikkert.

Stjæmt.

Et vrent Vidne. Per laante Paals Hest, og Hesten døde, før han leverede den tilbage. Paal sagde ham for Skadeserstatning, idet han paastod, at Per havde redet Hesten ihjel. De skulde vidne. Her er et Stykke af Forhøret:

Paals Sagfører: "De, hvorledes plejer Per ride?"
De: "Paastrævs."
Sagføreren: "Rider han med Kjøp?"
De: "Jeg har ikke feet ham ride paa Kjøp, siden han var Barn."
Sagføreren: "Jeg mener, om han plejer ride med en Pids?"

De: "Ja ja, naar han har drukket saa meget, at han er paa en Pids, rider han nok sommetider med den."

Sagføreren: "Hvorledes rider han, naar han er i Følge med Andre?"
De: "Han følger dem, der som Hesten ordrer det, hvis ikke, saa rider han bag efter."
Sagføreren: "Hvorledes rider han, naar han er alene?"
De: "Det ved jeg ikke; jeg har aldrig været sammen med ham, naar han har været alene."

Milt og Samvittighed. Forhen har Bonden altid skullet være holdt for Nar. Saa hørte der da en Gang en Bondemand med en Doktor og en Professor, og de sad saa og fortalte hinanden om Bondens Dvalshed. Manden sad taus og hørte paa det altsammen. Men til sidst fik de Ende paa Snakken, og Samtalen gik istaa. Da tager omfjeder den Ende til Ord: "Her er jo denne gode Bondemand, han maa vist kunne fortælle en hel Del."

"Ja," siger han, "det jeg har at fortælle, er vist ikke Noget, som I bryder Jer om, for det er saadan her i Danmark: Løgn maa En ikke fortælle, og Sandhed kan de ikke godt taale at høre."

"No, fortæl os kun noget af Allehaande," sagde de.

"Ja, saa kommer jeg i Tanker om en Ting fra den Tid, jeg saa i Tjenesen. Jeg hørte Tale om, at der var En, som skulde udtages til Kongens Køber; men saa skulde Milten tages af ham, for at han ikke skulde blive forpustet, naar han løb. Da fik Doktorerne Noget at betvivle. De skærpede jo deres Knive og gjorde store Anstalter for at operere den sølle Karl, for det var Noget, de havde Lyft til. Men der gaar de hen og gjør fejl, som saa tit kan ske, og tager Samvittigheden af ham i Stedet for. Den sølle Karl var rent spoleret i Bund og Grund og duede ikke til andet end Professorator."

Den Gang, de to Herrer hørte den Historie, kunde Bonden sidde i No og Mag og blev fri for at opvartes med flere Molbohistorier.

Troft. En Sabelmagersvend fik en ordentlig Lusing. Han var aldeles mørkbanet og stod en Stund skjælvende og nedslaaet. Saa sagde han: "Nu ja, den moralste Stykke er i alle Fald bedre end den sydlige."

Fits og færdig. Jilantropen skarpt til Tiggeren: "Drifter De?"
"Ja, skal vi gaa paa 'Central!'"

Altid en Troft. Fruen: "Hvorledes faar det til med Patienten, Hr. Doktor?"
"Na, han bliver uden Tvivl til Konvalescent . . ."

"Herre Gud, faar det saa daarlige til?"

. . . men det blir han ikke med det første."

"Gudskelov, det er da enda en Trost."
En betænkt Gut. "Papa! Du skal De har givet mig en Tromme. Ser Du denne?"
"Det var en dum Præsent. Nu skal Du vel gaa og tromme hele Dagen."
"Nej da, Papa, jeg skal ikke forstyrre Dig; jeg skal bare tromme, naar Du sover."

I et Blad læses følgende: "Zevn-bancuhelvet har, Gud ske Lov, ikke krævet noget Mennekesoffer. Lokomotivføreren blev vistnok temmelig haardt faaret i Hovedet, men Lægen haaber dog, at en Amputation ikke vil blive nødvendig."

Han fik vide hvorfor. Unge Hr. Hansen som forleden Aften i et Selskab med et stort Problem hvilede paa sin Sjæl.

"Hvis jeg vilde staa paa Hovedet," — sagde han med en Mine som en Mand, der grunder paa en ny og stor Opfindelse, — "hvis jeg vilde staa paa Hovedet, saa vilde alt Blod i min Krop rinde did, ikke sandt?"

Ingen turde modsigge ham i det. "I saa Fald," fortsatte han triumferende, "hvorfor rinder da ikke alt Blod ned i Venene mine, naar jeg staaar paa dem?"

"Jo, ser Du, min kjære Hansen Jar, det kommer af, at Dine Ven ikke er tomme."

Alle lo, undtagen Hr. Hansen, som sagde, at han ikke kunde opfatte det kvikke ved Svaret.

Den danske Folkehøjskole i Nysted, Howard Co. Neb.

Højskolen i Nysted begynder sit andet Skoleaar for Mænd i den nyopførte Skole den 1 December, og fortsætter til 1. April næste Aar. Der vil blive undervist af 4 Lærere i almindelige Højskolefag med eng Sprog som Hovedfag. Desuden vil der paa Vinterferien blive givet Undervisning i Mathematik og Haandværkstegning.

For Undervisning med Kost og Bolig paa Skolen betales \$14 om Maaned; for Undervisning betales \$8 om Maaned. De Elever, som skal bo paa Skolen, maa medbringe en halv Sengs Klæder. Forbedring af Elever fra og til Dannebrog Station er fri. Indmeldelser og Forespørgsler modtages af undertegnede Forstander.

Striv efter Skolens Cirkulære, der sendes frit.
Nysted, Howard Co., Neb.
E. J. Skovgaard.

Paul & Templin,
Sagførere.
St. Paul, Neb.

Cleveland eller Harrison,
Frihandel eller Beskyttelsestold,
og al anden Tale om hvilket af disse to mægtige Partier skal regjere for de næste fire Aar tager jeg ingen Parti.
Nej, det er Farmerens og Arbejdsmandens Rettigheder, jeg sætter som det højeste Gmne i disse Dage. Uden Hensyn til Beskyttelse for Landets Velvære er det mit Princip at ved hvert Sæt Klæder, eller andre Artikler, jeg følger en Mand
at spare ham Dalere.

Det vil være i enhver af mine ærede Kunders Interesse at vide, at alle mine Varer er aldeles paa

Fri-Listen,
at hele mit store ny indkomne Varelager af
Overfrakker,
færdigsyede Klæder,
Stovler og Sko,

samt mange forskellige Slags Beklædningsstykker, som forefindes i et Etablisement af nævnte Slags, kan og bliver kjøbt billigere end i de smaa Byer.

Herved overlader jeg Lageret til de ærede Skandinavers Efterhyn.

Verbødigt
P. G. Shanstrom.
Dansk Salgsmand:
J. P. Krogh.

DR. OWEN'S KROPS BATTERI,
Hj Kur for Sygdomme.
Naturens egen Medicin for Mand og Kvinde.

DR. OWEN'S KROPS BATTERI er et elektrisk Galvanisk Billede, som paa en sikker og hurtig Maade behandler alle Sygdomme, som skyldes en utilstrækkelig Udgang af Elektricitet fra Kroppen. Dette Billede er et elektrisk Galvanisk Billede, som paa en sikker og hurtig Maade behandler alle Sygdomme, som skyldes en utilstrækkelig Udgang af Elektricitet fra Kroppen.

Pris \$6.00 og høiere.

Paul & Templin,
Sagførere.
St. Paul, Neb.

Ved Midnatsrid forsvandt hele det glade Selskab og Estrid og jeg bleve alene.

"Dg hvad var saa det, som du ikke før vilde fortælle mig?" spurgte hun. "Nu skal du høre det Altsammen," sagde jeg og fortalte. Hun blev ganske bleg, da jeg skildrede, hvorledes jeg stod derude i Mørket med Fortvivlelse i Hjertet ifærd med at drage bort.

"Dg vilde du virkelig være rejst bort, uden at have talt et Ord med mig?"
"Det var min Hensigt."

"Dg saa let kunde du slippe Tro og Tillid til mig — du, som engang har sagt mig, at du aldrig vilde lade dig røre af Skinsuge?"
"D ti!" bad jeg; "har jeg været dum og overmodig og udåstet de onde Magter, saa har jeg sandelig ogsaa faaet min Straf."

Estrid hældede sig op til mit Bryst og bad stille: "Gud fri os fra Alt, hvad øndt er!"
Jeg sluttede hende i mine Arme, saa fast som om jeg aldrig vilde slippe hende.

Hjorten Dage derefter mødte jeg Svigerfader paa Vesterbro.

"U! Lykke!" raabte han, "du saar Pladsen ved Russet. Jeg har netop talt med Statsraaden, og han sagde, at du var indfikket."

"Hurra!" raabte jeg og fattede min Hat i Væsten og greb den igjen. "Det maa jeg sporenskrævs hjem og fortælle Estrid."

Dg jeg pilede hjem, saa hurtigt som mine Ben vilde bære mig.
"Estrid!" raabte jeg næsten aandløs, da jeg kom ind i Stuen, "vi saar Pladsen, og nu skal vi leve ganske som Madaarere!"

"Det vil vi takke Gud for," svarede hun sagte, "for —" Næsten hvidtede hun i mit Ore.
"Nej, hvad er det, du siger?" raabte jeg ude af mig selv af Glæde, "en lille Nicolai!"

"Tog! tog! hvem siger, at det just skal blive —"
"D du min sølske, velsigtede —" "Vakkert!" vilde jeg have sagt, men drebte det til — "Husk!"

traadte ind ad Døren til ham. "Det var Dem, som lo ad mig i Kirken. Nu ler De nok ikke længer. Men netop som jeg fik De paa Dem fra Prædikestolen, var der en Stemme, som hvijskede til mig: 'Pas paa ham derude — han har Djæveln allerede i sine Ørn, men endnu kan han frelles.' Fra det Øjeblik holdt jeg hele Prædiken for Dem alene, fjøndt de Andre kunde da ogsaa have godt af at høre den. — Men hvad vil De nu idag?"

Jeg fortalte ham Grunden til mit Komme. "Hm!" sagde han, da jeg var færdig, "sig mig nu engang, hvorfor har De forladt Deres Fædreland? For Deres Dybs Skyld er det vist neppe." Saa skiftede jeg Alting for ham og lagde ikke Dølgemaal paa Noget. Han hørte opmærksomt til og sagde derpaa: "Det med Voksen kan nok tilgives Dem, for det var kun en Overtrædelse af Mennekes Lov. Men at De var trodsig mod Deres Forældre og skiltes i Brede fra dem, det var meget værre, for det var en Overtrædelse af Guds Lov, som siger i det fjerde Bud: 'Hør din Fader og din Moder.' Men alligevel naar De ret af Hjertet angier og tror paa vor Frelser, hos hvem der ene kan vindes Syndsforladelse, saa kan ogsaa dette blive tilgivet Dem. Men nu skal jeg hen i et Vedemøde; se der vil jeg give Dem et Par Smaaskrifter at læse, saa kan De siden komme igjen og tale med mig."

Jeg gik hjem, tænkte alvorligt over Sagen, læste i mit nye Testamente, gif flittigt i Kirken, talte med kristne Venner, bad til Gud om Oplysning, og lidt efter lidt skarede det op for mig, jeg vandt en indre Ro og Fred og et fortrøstningsfuldt Haab for Tid og Evighed, som jeg ikke før havde kjendt.

"Neu herrliche Halbidan," udbød Svigermoder, "du er da ikke bleven Methodist?"

"Var rigtig for det No'et," svarede Halbidan leende, "jeg har samme Tro, som I har. Methodisterne ere brude Kristus og ærlige Kolt, og jeg skilder Dem megen Taknemmelighed, men de have nogle underlige Meninger om Omvendelsen og Bødselkampen, som jeg paa ingen Maade kan dele. Det har jeg ogsaa sagt dem lige ud, og jeg vil med Guds Hjælp vedblive at være Medlem af det lutherske Kirkesamfund, hvori jeg er bandede dabi og konfirmeret, indtil min Død."

Men nu har i hørt Alting, og nu maa I tilgive mig al den Sorg, jeg har voldet Jer."

"Vi tilgive, som vi selv haade Tilgivelse," sagde Svigerfader beoget. "Hvæde jeg kunne sige mit heftige Stud overfor Dig, var vel Meget blevet anderledes. Tid og mange Change har jeg tænkt paa Apostolens Ord: 'I Fædre, opirer ikke Overs Sønnen!'"

Nationalbank
St. Paul, Nebraska
Autoriseret Kapital \$250,000.00
Beholdning og Overflud 60,000.00
Vestprelle:
A. G. Gady, Præsident
H. W. Wells, Vice-Præsident
Geo. G. Ryan, Kasserer
Udfører almindelig Bankforretning.
Renten betales paa deponerede Summer. Sælger Beklædningsvarer i alle Verdens kjæde Byer.

Otto Merz
(Den tydske Slaqter.)
Har just aabnet Forretning i det gamle Posthus, og tillader sig at bringe i de ærede Skandinavers velvillige Erindring sin velskaffede Slaqterbutik.
Paa Lager holdes en rigelig Forsyning af faaenl ferst som faldet Kjøb og Kles samt alt til Huset henhørende, der affattes til gangbare Dagværelser.
Varenes prima Kvalitet er mit Motto, og kun daglige Folk beskaftiges i mit Slaqteri.
Otto Merz.

A. M. Scott
Dyrlæge.
Behandler alle Sygdomme og Beskæftiget som alle Dyr ere udsatte for. Kurerer alle herredødelige Kvættarsygdomme. Har Midler mod Gønskeforst.